

Regeringens proposition till Riksdagen angående fullmakter för statsrådet att uppta lån år 1996

I regeringens proposition angående statsförslaget för år 1996 har man beräknat, att behovet av nettouplåning är minst 38 705 miljoner mark. För att uppnå tillräckligt vida befogenheter att genomföra upplåningen i praktiken borde nettouplåningen emellertid vara högst 40 000 miljoner mark. Amorteringarna på den statskuld i finska mark som löper med längre tid än tolv månader har beräknats uppgå till ca 35 281 miljoner mark år 1996 och amorteringarna på den valutaskuld som löper med längre tid än tolv månader till ca 8 819 miljoner mark, dvs. sammanlagt ca 44 100 miljoner mark. Avsikten är att av 1996 års nettouplåningsbehov täcka minst 29 000 miljoner mark med långfristig upplåning, varigenom alltså minst 73 100 miljoner mark skulle upptas i form av nya statslån på över tolv månader.

Under år 1996 är det inte möjligt att i enlighet med lånevillkoren säga upp gamla utländska lån att återbetalas i förtid. Där- emot vore det ändamålsenligt att vara beredd att, både i fråga om statslån i finska mark och statslån i annan valuta, köpa upp gamla statsobligationer på marknaden eller byta ut och refinansiera dem med skuldebrev som passar bättre för finansmarknaden. Gamla serieobligationer, för vilka lånetiden under år 1996 blir kortare än tolv månader, beräknas finnas till ett belopp av ca 13 000 miljoner mark år 1996. För att trygga finansmarknadens likviditet är det skäl att vara beredd att ombilda dessa till kortfristiga skuldförbindelser eller långfristiga lån. Avsikten är inte att öka nettouplåningen med hjälp av dessa åtgärder angående skötseln av kreditstocken, med de kan ändå förutsätta upptagning av långfristiga statslån om ca 20 000 miljoner mark utöver det som sagts ovan.

Med stöd av vad som anförts ovan borde man år 1996 för de långfristiga statslånes del bereda sig på en bruttoupplåning om sammanlagt högst 95 000 miljoner mark.

De kortfristiga lånen utgör den flexiblaste

delen i statens upplåning. Kreditstocken med högst 12 månaders löptid, som upptas för att täcka statsbudgeten, beräknas i utgången av år 1995 vara 40 000 mark. Meningen är att av 1996 års nettouplåningsbehov sammanlagt högst 15 000 miljoner mark skall täckas med kortfristig upplåning i finska mark och annan valuta. Eftersom gamla serieobligationer, som återbetalas år 1996, kommer att ombildas delvis till kortfristiga skuldförbindelser ännu under 1995, borde den kortfristiga kreditstocken år 1996 kunna uppgå till högst 70 000 miljoner mark år 1996.

Dessutom kan för tryggheten av statens betalningsberedskap samt för täckandet av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar fortsättningsvis behövas kortfristig kredit i finska mark eller annan valuta med en lånetid på högst tolv månader. Tillfälligt kan också behövas synnerligen kortfristig finansiering av kontokredittyp för utjämning av betalningsberedskapens dagsfluktuationer.

De nuvarande kapitalmarknaderna och de förändringar som inträffar på dem förutsätter ett mycket snabbt beslutsfattande, varför statsrådet borde i enlighet med nuvarande praxis ges möjlighet att, inom de gränser det bestämmer, ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen.

Avsikten är att fortsättningsvis använda sig av ränte- och valutaväxlingsavtal (swap) i anslutning till statslån. Det kan vara motiverat att ingå dessa avtal för att styra statskuldens valutafördelning i en riktning som utjämnar valutakursriskerna eller för att sänka kostnaderna. Antalet swap-avtal beror på de möjligheter marknaderna erbjuder å ena sidan och de stränga riskhanteringsprinciper som staten följer å andra sidan. Befogenheterna borde emellertid vara tillräckliga, även om deras totalbelopp kan sänkas från senaste årets nivå. Till följd härav föreslås att de

ränte- och valutaväxlingsavtal som ingås får gälla ett lånekapital på sammanlagt högst 30 000 miljoner mark, beräknat enligt vid tidpunkten för beslutsfattandet gällande valutakurser. Användningen av swap-avtal förutsätter ett så snabbt beslutsfattande, att statsrådet även till denna del borde i enlighet med nuvarande praxis kunna ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om ränte- och valutaväxlingsavtal.

En betydande del av de utländska lån, som upptagits år 1992 - 1994 förfaller till betalning år 1997 - 2000. För att jämna ut återbetalningsbördan borde man fortsättningsvis kunna i förväg förbereda möjligheterna att förlänga löptiden av utländska lån till ett belopp om motvärdet av högst 20 000 miljoner mark.

En förutsättning för ett flexibelt genomförande av upplåningen är att det snabbt och vid rätt tidpunkt är möjligt att utnyttja låne marknaden i olika marknadslägen. På grund härav och med beaktande av att låneoperationer som inriktas på början av året kan förutsätta ett långtgående beredningsarbete redan i slutet av föregående år, vore det ändamålsenligt att statsrådets låneupptagningsfullmakter för år 1996 kunde användas redan år 1995, dock så att lånen lyfts år 1996.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet att under år 1996, på de villkor som statsrådet bestämmer, för balansering av statsbudgeten uppta lån till ett sammanlagt nettobelopp om högst 40 000 000 000 mark, dock så, att bruttobeloppet för nya statslån med en lånetid på över 12 månader uppgår till sammanlagt högst 95 000 000 000

mark, och så, att då lån upptas den kortfristiga skuld som utgörs av lån med en lånetid på högst 12 månader får uppgå till högst 70 000 000 000 mark, och så att statsrådet, inom de gränser det bestämmer, kan ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen.

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att utöver det ovan nämnda enligt egen prövning använda kredit med en lånetid på högst 12 månader för tryggande av statens betalningsberedskap samt för täckande av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att, i anslutning till statslån ingå ränte- och valutaväxlingsavtal angående lån till ett sammanlagt kapitalbelopp om högst 30 000 000 000 mark,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att förlänga, även genom att växla valuta- eller räntestrukturer, löptider av i utländska valuta upptagna lån, som förfaller till betalning år 1997 - 2000 till ett belopp om motvärdet av högst 20 000 000 000 mark, samt

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet att använda 1996 års fullmakter att uppta lån redan år 1995, dock så, att lånen lyfts år 1996.

Helsingfors den 22 september 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister Iiro Viinanen